

paa de Grundsætninger, som den ærede sidste Taler har opstillet for Lønninger af Embedsmænd; men med Hensyn til det Spørgsmaal, som han har reist, om Betalingen for Statsrevisorerne bør sættes høiere, end Udvalget har foreslaaet, skal jeg tillade mig at henlede Forsamlingens Opmærksomhed paa, at skjøndt det jo fuldkommen staaer i dens Magt, at bestemme den høiere eller lavere, skjøndt den altsaa med Hensyn til Lønningen af de to Statsrevisorer, som maatte ansættes af det ærede Thing, har det fuldkommen i sin Magt, at sætte den Betaling, som ansees som den rigtige, maa jeg dog tillige gjøre opmærksom paa, hvor ønskeligt det vil være, at Betalingen for Statsrevisorerne for begge Forsamlinger ansættes lige, og at, selv om man kunde have den Mening, at Betalingen burde sættes noget høiere, kan det dog ikke lades udenfor Betragtningen, hvor, om jeg saa maa sige, uheldigt det vilde være, hvis Betalingen for alle fire Statsrevisorer ikke var den samme. Det er jo ogsaa fra den Ansættelse, begge Forsamlinger ere gaaede ud, nemlig om Hensigtsmæssigheden af, at Bestemmelserne for hele Institutionen, Statsrevisoratet, tages af begge Thing i Dverreensstemmelse, der har ledet til, at der blev nedsat et Udvalg af begge Thing, for at kunne conferere sammen, og derefter gjøre de Forslag, som de maatte blive enige om. Jeg troer derfor, at man ikke blot bør tage Hensyn til, om Betalingen til Statsrevisorerne bør være noget høiere end foreslaaet, men ogsaa til det Dusselige i, at Bestemmelserne blive lige for alle 4 Statsrevisorer.

Formanden: Jeg skal tillade mig at gjøre en Henstilling til det ærede Udvalg. Det forekommer mig nemlig, at den Bestemmelse i den foreslaaede § 3, hvorefter der skal gives Statsrevisorerne et passende Arbejdssted med Varme, Lys og Bud i det til Rigsdagens Disposition stillede Locale, er Noget, som vistnok egentlig ikke kan være Gjenstand for Rigsdagens Beslutning. Jeg mener, at, hvis der i det Rigsdagen overladte Locale vil findes et saadant Sted eller saadan Plads, vil det meget let kunne afgjøres med de paagældende Formænd; men, er et saadant Locale ikke tilstede, vil Rigsdagens Beslutning ikke kunne faa

det tilstede. Det forekommer mig derfor, at denne Sag nærmest egner sig til at komme under Dverveielse med de paagældende Formænd i sin Tid, og jeg skal henstille, om ikke Udvalget vil tage denne Gjenstand under Dverveielse mellem 1ste og 2den Behandling, og maaskee derom conferere med Udvalget i Folkethinget.

Ordføreren: Jeg skal ifølge Formandens Opfordring foranstalte, at dette Spørgsmaal tages under Dverveielse. Hans Bemærkning er vistnok fuldkommen rigtig, at dette Punkt ikke egner sig til at optages blandt Rigsdagens Beslutninger.

Formanden: Jeg skal dernæst bede, at Ændringsforslag, som maatte ønskes stillede i denne Sag, maae blive mig tilstillede inden imorgen Aften; jeg mener nemlig, at det var ønskeligt, om de Ændringsforslag, som blive stillede til denne Sag, kunne komme til Kundskab for og under Dverveielse af begge de Udvalg, som ere nedsatte af de tvende Thing.

Sagens Dvergang til anden Behandling fattes derefter under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 31 Stemmer.

Formanden: Den næste Sag paa Dagsordenen er anden Behandling af Sagen betræffende Udkast til Lov angaaende Udredningen af Districtsheste til Brug for Hæren. De stillede Ændringsforslag til denne Behandling ere i sin Tid trykt omdeelte paa de Herrers Pladser. Jeg har affattet en Afstemningsliste, som ligeledes forinden Dagsmødet er omdeelt. Jeg skal først sætte Udkastets § 1 under Discussion. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet?

(Første Behandling af Sagen findes i Landstingstidenden Nr. 143—146, Sp. 2249—2293.) Den omdeelte Afstemningsliste indeholder følgende:

§ 1.

1) Udkastets § 1:

Den Forpligtelse til at levere og holde 1,728 Heste til Cavalleriet og Artilleriet, som ifølge Forordningen af 14de September 1774 og senere Bestemmelser paahviler visse Hovedgaard og nogle andre Landeieendomme, samt Præstegaarde, bortfalder fra 1ste April 1851.